

התעצדות לחיים

לרגל יום ההולדת של שני המאורות הגדולים נבחר כנושא מרכזי לשבוע ההכנה, אחד מדרכי החסידות המובהקים, **ההתועדות.**

את ההתועדות פוגשים התלמידים גם בכיתה, והמורים עושים ככל יכולתם לתת לה צביון ומשמעות המתאימים ל"התועדות אמתית".

במהלך שבוע ההכנה לח" באלול, התלמידים יעברו תהליך משמעותי שיגרום להם בהמשך השנה להיות שותפים מלאים ביצירת התועדויות בעלות תוכן.

לימוד יומי: בכל יום יאזינו התלמידים (בהקלטה, או מפי המורה) לקטע החושף אותם **למרכיב נחוץ נוסף בהתועדות.** קטע הלימוד בנוי כמונולוג של דמות, המדברת אל הילדים, ומדי כמה משפטים שואלת את התלמידים שאלה, ועוצרת כדי לשמוע את התשובה... כמובן **שחשובה מאד נוכחות המורה** שיעודד את התלמידים לענות לשאלות המופיעות לאורך המונולוג ולהביע את דעתם. קטעי הלימוד מסבירים באופן ברור ונעים את משמעות מרכיבי ההתועדות השונים.

**דברי
התעוררות**

כן ילדים, לכל אחד מאיתנו יש השפעה רבה על הרוחניות שתהיה לו בשנה הבאה.

יש הרבה דרכים שבהן אנחנו יכולים לעזור לעצמנו להצליח יותר ברוחניות. למשל, להקשיב בשיעורי תורה, הלכה, חסידות... לקרוא סיפורי חסידים...

ועוד דרך אחת היא - להשתתף בהתוועדות חסידית! נסו להסביר, מהי לדעתכם המטרה של התוועדות חסידית?

כל מה שאמרתם, נכון.

המטרה היא שכל אחד יתקדם קצת יותר, מהמקום שבו הוא נמצא. שכל אחד יקבל קצת יותר חשק לעשות מצוות בשמחה. שכל אחד ירצה ללמוד יותר תורה, ולהיות יותר קשור להשם.

אתם יודעים מי אני? נחשו מה התפקיד שלי בהתוועדות....

כן, אני ה'משפיע'. אני מדבר בהתוועדות דברי חיזוק והתעוררות כדי שכולנו, גם אני! נהיה אחרי ההתוועדות יהודים וחסידים יותר טובים מכפי שהיינו לפני כן. נסו לעזור לי... איך אתם הכי אוהבים לשמוע רעיונות חדשים? בעזרת סיפור? משל? דוגמא מהחיים? מה נראה לכם הכי מעניין ומשפיע?

תודה לכם!! היה מאוד מעניין לשמוע את דעתכם! אני מקווה שניפגש בהתוועדות הגדולה, וכולנו יחד נקבל ממנה הרבה חיזוק לקראת השנה החדשה.

שלום לכם ילדים,

מה שלומכם? הנה התחלתם שנה חדשה, ובטוח שלכולכם יש תקווה שזו תהיה שנה טובה ומוצלחת. גם בגשמיות, וגם ברוחניות.

מי קובע אם השנה שלנו תהיה טובה בגשמיות? כמובן, השם יתברך, הוא הקובע כמה פרנסה, בריאות וכל דבר טוב אחר, יהיו לכל אחד.

ומי קובע אם השנה שלנו תהיה טובה ברוחניות? למשל, איך יהיו התפילות שלנו...? כמה נקפיד על כל הלכה בשבת...? עד כמה נזכור לברך במילים ברורות לפני כל מאכל...?

מה דעתכם? מי קובע?

לכאן כדי להיות יהודים יותר טובים, אז הנשמות של כולנו מאירות!!
מה נראה לכם שקורה, כשכמה נשמות קדושות ומאירות - נפגשות?

כן, כולם יותר אוהבים אחד את השני, וכולם שמחים לעזור אחד לשני...
וכולם יחד מתגברים על הקשיים שיש לכל אחד בעבודת השם.
למשל, אני והחבר שלי, בבית הכנסת אנחנו נפגשים רק לעיתים רחוקות,
כל אחד מתפלל בשעה אחרת. אנחנו גם עובדים בעבודות שונות,
אז מתי בעצם אנחנו נפגשים? תוכלו לנחש?

נכון, אנחנו נפגשים תמיד בהתוועדויות החסידיות הנערכות אצלנו בעיר.
אנחנו מתיישבים זה לצד זה, ומקשיבים ביחד לדברי המשפיע.
"אני לא מספיק להתפלל בצורה רצינית כמו שצריך" נאנח ידידי בשקט.
אני שומע ומציע לו לבוא להשתתף בשיעור החסידות בבוקר, הקיים
באחד מבתי הכנסת, זה יעזור לו...
"אני קצת לא מרגיש טוב בזמן האחרון" אני מספר לו בשקט. ידידי מוזג
לשנינו כוסיות "לחיים" ומברך אותי מכל הלב בבריאות איתנה.
שנינו יחד מנגנים ניגון, ושנינו יחד גם מסתכלים סביב ורואים מי עוד
מהיושבים איתנו סביב השולחן, זקוק לברכה חמה, או לעזרה אחרת.
האם גם בהתוועדויות שלכם, אתם מרגישים שהן מוסיפות באהבת
ישראל?

בפעם הבאה לפני שתתחילו בהתוועדות, כל אחד יחשוב לעצמו: אני
נכנס להתוועדות, הנשמה שלי מאירה. ובכוח הנשמה - אני אראה רק את
המעלה שבכל אחד.

דיבוק חברים

שלום לכם,
הפעם לא מדבר אליכם ה'משפיע', אלא - סתם יהודי. אני רוצה לספר
לכם שיש לי חבר שגם הוא "סתם יהודי"...
מה אתם אומרים על הכינוי "סתם יהודי"? הוא נראה לכם נכון?

אתם צודקים, אין יהודי שהוא סתם. בכל יהודי יש נשמה יקרה ומאירה.
אבל, אני אגלה לכם סוד... בכל יום רגיל, בתוך העבודה, הקניות,
והסידורים, אני לא כל כך מרגיש את הנשמה. רק בהזדמנויות מיוחדות...
ספרו לי, מתי למשל אתם מרגישים את הנשמה שלכם מאירה ופעילה?

יפה. אני מרגיש את הנשמה שלי מתעוררת, לפעמים בתפילה, לפעמים
בלימוד תורה, והרבה פעמים בשעת התוועדות חסידית.
שם בהתוועדות, אני באמת מרגיש שאני לא "סתם יהודי", אלא יהודי עם
נשמה קדושה. וגם החבר שלי בהתוועדות, הוא כבר לא "סתם יהודי". וכך
גם כל שאר היושבים סביב השולחן. בהתוועדות, כולנו זוכרים שהגענו

בואו נזכור דבר אחד כללי וחשוב, **המטרה של ניגון חסידי זה לעורר את הלב לעבודת השם.**

לכן מחברי הניגון החסידי יכולים להיות רק אדמו"רים, או חסידים מהדורות הקודמים שהיו שקועים כל כולם בעבודת השם רצינית ואמיתית.

ספרו לי, איזה ניגון חסידי הכי אוהבים לנגן אצלכם בכיתה בשעת התוועדות?

בואו ונראה עד כמה אתם מכירים ניגונים חסידיים...

איזה ניגון אתם מכירים מהאדמו"ר הזקן?

ואיזה ניגון אתם מכירים, שהרבי לימד?

האם אתם מכירים ניגונים על פי הכותרת שלהם? למשל ניגון "הבינוני"? או ניגון "לכתחילה אריבער"?

אני מאד ממליץ לכם, בכל הזדמנות שיש לכם, להאזין או לשיר רק "ניגון מכוון" או "ניגון ממולא", ולא "ניגון שוטה"...

בואו נראה אם אתם יודעים לנחש - מה פרוש שלושת המושגים האלו?

אוקי. נעשה סדר: **"ניגון מכוון"** הוא ניגון שרבי חיבר אותו או לימד אותו. זהו ניגון שמכוון לדרגות גבוהות. כדי לקבל מהשפעתו, צריכים גם ללמוד מן החסידות שלימד אותו אדמו"ר.

"ניגון ממולא" הוא ניגון שחובר ע"י אחד מגדולי החסידים, והוא מלא ברגש אמיתי של רצון להתקרב להשם.

"ניגון שוטה", איי איי... זהו ניגון ריק שאין בו תוכן אמיתי.

אפרד מכם בפתגם החסידי שאתם בוודאי מכירים, אותו אמר האדמו"ר הזקן: "השיר הוא קולמוס הלב" - כלומר, הניגון הוא זה שמבטא את רחשי הלב הפנימיים.

שלום לכם,

בואו נראה אם תנחשו מי מדבר אליכם הפעם...

נכון לפעמים קורה בהתוועדות חסידית, שמגיעים לרגש של התעוררות ולהתרגשות, דווקא ברגעים שבהם לא נאמרים שום מילים?

במקום המילים, יש משהו אחר שאותו הפה משמיע, והאוזניים שומעות. האם אתם מנחשים למה הכוונה?

כן, הניגון. אני הניגון וכבודו ובעצמו. הניגון, שיש לו מקום מאד נכבד בכל התוועדות.

בטח אתם יודעים שישנם הרבה סוגים של שירים ומנגינות.

נסו להסביר, מה מייחד ניגון חסידי מתוך שירים ומנגינות אחרות?

אמרתם דברים יפים ונכונים.

נכון, המשקה מחמם. ובכך הוא מנער את החסיד וכאילו אומר לו: די לאדישות ולקרירות! לך תקיים מצוות ותלמד תורה - מתוך חשק והתלהבות! מתוך חמימות! כמובן שאת החמימות הזאת מרגישים גם הילדים, כאשר הם שותים מיץ ענבים.

שימו לב למילה 'לחיים'. באמצע יש לנו שני 'יודים' שזה שם השם. וכאשר מסביב יש את האותיות ח' ומ' - חם, אז מתאים לברך "לחיים". נסו לחשוב, מה ההבדל בין מריחת משחה על הגוף, לבין בליעת תרופה?

נכון, התרופה הופכת להיות חלק מן האדם, בגלל שהיא נכנסת לתוכו, לפנימיותו.

לכן, גם בהתועדות, יש על השולחן כיבוד, וגם משקה. תוך כדי שמיעת דברי ההתעוררות, אוכלים ושותים, וכך הדברים לא "מחליקים" עלינו מלמעלה, אלא חודרים אל תוך תוכנו, יחד עם האוכל והשתיה שאנחנו מכניסים לתוך פינו.

איך זה קורה? פשוט, לאדם יש שתי נפשות. כאשר גם לנפש הבהמית "נוח" ליד השולחן, כי היא אוכלת ושותה, היא "עסוקה" ולא מפריעה לנפש האלוקית לקלוט את המזון הרוחני שבהתועדות. אז "לחיים" לכם, שיתמלאו כל משאלות לבכם - לטובה!

שלום לכם,

קודם כל לפני שנתחיל יחד להתוועד, בואו ונגיד ביחד... מה??? נחשו???

כמובן! לחיים!!

לחיים ולברכה!!!

כל מי שמכיר התוועדויות חסידיות יודע שתמיד יהיה על השולחן גם בקבוק יין, או מיץ ענבים או משקה חריף. החסידים לוגמים בשעת ההתוועדות מעט 'משקה', הגורם לפתיחת הלב, לרוממות הנפש, ליכולת לשמוח, לאהוב ולהקשיב זה לזה.

כמובן שהשתיה עצמה, לבדה, אין בה שום כוח מיוחד. יש בה תועלת רק כשהשתיה מתכוון שהשתיה, יחד עם ההתוועדות כולה, יהיו מכוונים כדי להעלות אותו בעבודת השם.

נסו לנחש, איך משפיע המשקה החריף על גוף האדם, האם הוא מקרר או מחמם?

הרבה פעמים, חסידים גם אומרים את ההחלטות הטובות שקיבלו על עצמם, דווקא בקול, לפני הנוכחים. נסו לחשוב - למה? איך זה יעזור להם לקיים את ההחלטה?

כמובן. כשההחלטה היא לא רק סוד, בינך לבין עצמך, ושותפים לה עוד אנשים, אתה מרגיש הרבה יותר מחויב לקיים אותה. הרי מישהו מנוכחים אולי יגש אליך וישאל: נו? מה עם ההחלטה שקיבלת? האם אתה מצליח לקיים אותה? להתמיד בה? ספרו לי, האם קיבלתם פעם החלטה טובה בהתוועדות כיתתית? האם הצלחתם להתמיד בה?

ישנן החלטות שהן אישיות ויש לפעמים גם החלטות קבוצתיות, שכל הנוכחים מקבלים על עצמם תוספת של קדושה בתחום מסוים. כך יכולים כולם לבדוק את עצמם יחד, בהתוועדות הבאה, לראות אם אכן נוצר שיפור באותו תחום.

האם ראיתם פעם וידאו מהתוועדות של הרבי? אם כן, דעו לכם, שבכל התוועדות הקפיד הרבי שיצא מתוכן הדברים שדוברו, גם החלטות טובות. שהרי **"המעשה הוא העיקר"**.

הגענו לסוף ההתוועדות, והנה נשאר לנו רק השלב האחרון!

מהו?

אתן לכם רמז: השלב האחרון נעשה בהתוועדות עצמה, אבל ההשפעות שלו נמשכות דווקא **לאחר** סיום ההתוועדות. האם עכשיו אתם מנחשים?

כן, הגענו לשלב ההחלטות הטובות.

כבר אמרנו שתפקיד ההתוועדות זה לקדם אותנו בעבודת השם. ובכן, התקיימה התוועדות, שמענו דברים יפים, התעוררנו, קיבלנו חשק ליישם, אבל... מה יגרום לכך שכל זה לא יעבור לנו, כאשר נחזור הביתה? אולי נשכח מהאווירה המיוחדת שהייתה בשעת ההתוועדות, ומהרצון הטוב שהיה לנו?

בדיוק בשביל זה, תוך כדי ההתוועדות אנחנו מקבלים על עצמנו החלטות טובות.

מחווה התוועדות: בפלקט הכיתתי, ישנם חמשה עגולים ריקים. בכל יום לאחר הלימוד היומי, ניתן יהיה למלא עיגול ריק אחד מחמשת העיגולים המלאים, המציינים את חמשת מרכיבי ההתוועדות. כך באופן הדרגתי, במשך חמשת ימי ההכנה, יתקבל מחווה שלם המלמד מה דרוש לנו על מנת לזכות בהתוועדות נכונה וטובה.

חמשת המרכיבים: 1. דברי התעוררות. 2. ניגון. 3. כיבוד ושתיית "לחיים". 4. אהבת רעים. 5. החלטות טובות.

מחווה זה יישאר על הקיר וביכולתו להביא תועלת מרובה בהמשך השנה, כאשר יתקיימו בכיתה התוועדות לרגל תאריכים חסידיים שונים.

המנון <

כוחה עצום פלאי פלאים
עוזרת לחיים
בכל הרגעים
זו היא ההתועדות,
בדבוק רעים.

הנגון הוא שפת הלב
קדשה ורגש משלב,
אל השם אני רוצה
עוד ועוד
להתקרב.

אפלו אנו, ילדים
בדרך חסידים
היטב אנו יודעים,
לחיים היא מוסיפה
בכל המועדים.

במלה 'לחיים' - מה קורה
יוד ויוד - שם הבורא,
ח' ומ' - כי רק בחם
נוכל 'לחיים'
לברך.

לשמע יש לי אפשרות
דברי חזוק, התעוררות.
בהתועדות אשמע
עצות טובות
להתגברות.

הנה הגענו אל השיא
התועדות - כוחה נסי,
אך רק עם החלטה טובה
באפן כן
ומעשי.

**התועדות חסידית
באהבה הדדית
היא סגולה לגאולה
שלמה ומידית!**

אינני סתם כך יהודי
וכך גם מי שלצדי.
הנשמות כאן מאירות,
זו לזו הן מתחברות.

המנון חי אלול: הופק המנון לשבוע
ההכנה. בכל יום יש שורות המתאימות
לנושא הנלמד.
ההמנון יישלח גם במצגת להקרנה
לתלמידים.

ערכת התוועדות לבית

בדרך מופיעים קטעי מידע על הבעל שם טוב ועל האדמו"ר הזקן. ללימוד וקריאה על ידי בני המשפחה.

כמו כן מופיעים חידות המתאימים למושגים שעל כוסיות הלחיים. התלמידים ימלאו את הכוסיות ויחלקו לבני המשפחה. התלמיד יקריא את הקטעים השונים וכל אחד מבני המשפחה, כאשר המושג שלו יתאים לקטע שהוקרא - ירים את כוסו לאמירת 'לחיים'.

י"ט אלול

ימי הכנה לראש השנה

בהתאם לאמרה הידועה שיש לנצל את שנים עשר הימים שבין ח"י אלול לראש השנה לחשבון נפש, תתקיים הפעילות הבאה:

כרטיס אישי ההחלטה שלי: כל תלמיד יתבקש להתבונן ברשימת ההחלטות הטובות המופיעות בכרטיס האישי. עליו לבחור אחת מהן שבה ישתדל בל"נ להתמיד במהלך הימים שנותרו עד ראש השנה. הוא יכתוב את ההחלטה שקיבל על עצמו במקום המתאים בכרטיס.

דברי הרבי בקריינות: 2 קבצי שמע הראשון: דברי הרבי להכנה לראש השנה. השני: מסר לתלמידים אודות חשיבות מבצע שופר.

פ"נ כתתי למילוי על ידי המורה והתלמידים: המורה ימלא בפ"נ הכיתתי נוסח בקשה המתאים לתלמידי הכיתה. לאחר מכן בטבלה המצורפת בדף, כל תלמיד יכתוב את שמו ושם אמו, וכן את ההחלטה שקיבל על עצמו, כפי שרשם בכרטיס האישי.

כמובן יש להקדים ולהסביר לתלמידים את גודל הזכות והמחויבות, כאשר כותבים לרבי בקשת ברכה, ומצרפים לזה החלטה טובה.

בסיום ימי ההכנה לר"ה, המורה יוכל לערוך הגרלת עידוד בין התלמידים שעמדו בהחלטתם.

רשימת ההחלטות

- אשתדל בכל יום להתרכז במיוחד בקטע אחד בתפלה.
- אסייד לתפלת שחרית בכל בקר, פרק תהלים נוסף.
- אסייד בכל יום זמן, אותו אקדיש לשנן משנה אחת בעל פה.
- אסייד בכל יום זמן אותו אקדיש לשנן שתי שורות תנ"א בעל פה.
- אסייד בכל יום חצי שעה לעזרה בבית.
- אשתדל בכל יום לבוא לעזרה בכתה, למי שיוזקק לעזרתי.
- אקפיד על נתינת צדקה בכל בקר לפני התפלה.

חשבון נפש

לקראת השנה החדשה

שם: _____

כתה: _____

ב"ה

ב"מסע חנוכה מנוחם

ב"מסע חנוכה מנוחם